פט.], ז) [ל"ל רבי יהודה וכן

הכ"ג וכ"ל ברי"ף ורל"ש סוף

פ"ט לברכותו, ק) ובתוספתה

פ"מ דבריסת, ז) ובמוספת ל ה" שלא שני גוי וכן העתיקו הר"ף והכא"א, ט) נ"א לפע. ל"ק. י) ובמדבר טון, כן ועמ"ש מוספות לפני לני. ביש"י בר"ף), מ) מתכלת. ברש"י בר"ף), מ) מתכלת. ל"ק. ל" לבלירה, מ) וע"

מוס' ברכות כא. ד"ה הכי

גרסינן ותוס׳ סוטה לב: ד"ה

ורבין, **ע**) בעי מתניתא בין כו׳

ללבו שבה ומ"ט דרבנו וראיתם

כו'. נ״ק, פֹּ) [וכ״כ בערוך ערך מאה א' ע״שו.

הגהות הב"ח

(ħ) רש"י ד"ה ורקיע לכסההככוד ומכיר ע"י התכלת

:סיושב

רבינו נרשום

מברך עליהן אלא שחרית סבירא 6) להו דהזמן גרמא: ורבנן, דפליגי עליה דרי שמעון דאמרי לאו הזמן גרמא אשר תכסה בה מאי עבדיליה לרבויי כסות סומא

לא איצטריך דאיכא למימר השתא כסות לילה שאינה

בראיה אצל אחרים מיחייבא

כסות סומא שישנה בראיה

אצל אחרים לא כ״ש: ור׳

שאם היה כלאים בבגדו

חייב להסירו: את ה׳ אלהיך

. תירא האי תירא עביד לשון

י ראיה: שבע ביום. שתי

, היינו שבע: חונה מלאך ה׳

קראי לאשמועינן מה שאנו

יכולין לראות היינו רקיע

דומא לכסא הכבוד: מה [ה׳

אלהיך] שואל מעמך. כלומר

מאה שואל: בשבתא וביומי טבי. שאין מתפלל י״ח ברכות (חסרו ד׳): אספרמקי. מיני בשמים: חייב אדם לברך ג' ברכות משום הכי אמר חייב שהשאר ברכות מברכן על

כמם

עין משפמ נר מצוה

עד א מיי' פ"ג מהל' לילית

ל״ח סיי כדן:: עו ג טוש״ע א״ח סיי כד :ן

ד מיי' פ"ו מהלכות תפילין הלכה יג [טור

עם היי פייב מהלי לילית עדה ה מייי פייב מהלי לילית הלכה א סמג עשין כו: עש ו מיי שם הלי ע נעור עם ו תיי שם יא ע נפי. שם: פ ז מיי פ"ו מהלכות תפלה הלכה יד סמג עשין יט נוש"ע א"ח סי מו סעיף ג:

פא ח (מיי׳ שם הלכה טון טוש"ע א"ח סי׳ רל מעיף א: פב ט מיי' שם הלכה ו טוש"ע א"ח סימן מו סעיף ד:

תורה אור השלם

1. גדלים תעשה לך על אַרְבַּע בַּנְפּוֹת בְּסוּתְךְּ אֲשֶׁר תַכַּסָה בָּה: דברים כב יב י והיה לכם לציצת

ברו בו טו י.כ 3. לא תִלְבַּשׁ שַׁעַטְנַז צָמֶר 3. לא נגץ. נפַשְׁתִּים יַדְוּדָּה: דברים כב יא דברים כב יא

דברים כב יא אָת יְיָ אֱלֹדֶיוּךְ תִּירָא תוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ דברים ויג . תִּשָּׁבֵע: שֶׁבַע בַּיוֹם הִלַלְתִיךְ עַל

5. שבע ביום הללתיף על משפטי צדקה: החלים קיט קסד החלים קיט קסד מוצדה לדוד החלים בי השמינית השונים צעמדו נגדו והחוט לא במתרה השלש לא במתרה במתרה במתרה מו חום האון מהלים לה החלים להחלים לה החלים להחלים לה החלים לה החלים לה החלים להחלים לה החלים לה החלים לה החלים לה החלים לה החלים לה החלים להחלים לה החלים לה החלים להחלים לה החלים לה החלים להחלים לחלים להחלים להחלים להחלים להחלים לחלים להחלים להחלים לחלים לח

.... תהלים לד ח תהלים לד ח פירות רגליו במעשה לבני ישראל התת רגליו במעשה לבני הספיר ובעצם השמים לטדה: שמות כדי הוממעל לרקיע אשרעל ראשם במראה אבן ספיר המות בסא ועל דמות הבסא דמות במוראה אדם הבסא דמות במוראה אדם המור מליטונים

עליו מלמעלה: .. יחזקאל א כו ...ן.... 11. ועתה ישראל מהי 11. וְעַמְה יִשְּרָאֵל מִתְּמָרְ כִּי אַם אֶלְהִיךְ שֹאֵל מֵעמְרָ כִּי אַם לְיִרְאָה אָת יְיְ אֱלֹהִיךְ לְלֶכְתְ בְּכְל דְרָכִיו וּלְאַחַבְּה אתו וְלַעֲבד אָת יִיְ אלֹהִיף בְּכָל לְבָבְךְ וּבְּכָל נַפְּשֹׁךְ: דברים י יב

גליון הש"ם

גם' וים דומה לרקיע. בסוכה דף לא ע"ב חוס' ד"ה ירוק הביאו ירושלמי דאיתא מים דומה לעשבים ועשבים

מוסף רש"י

מן הלילית והיכי דמי כגון שעיגל אחת מד' כנפיה בת

ורבי שמעון מאשר [נפקא].יר] ר״ת לא גרים ליה דא״כ כולהו מרבו בעלת חמש ופ"ב דובחים (דף יח:) תניא ארבע ולא שלש

ארבע ולא חמש ומוקי לה כר"ש ומיהו על כרחין נ"ל דחלת תנאי הוו ואליבא דר"ש פליגי החם דהא קיימא לן הלכה כר"ש ביון בכסות לילה וו קריאת שמע. דכשתכיר גו מניןשי של ניצית קרא את ק"ש: כיון כמו שהוכחתי למעלה (דף מ:) והיימא לן נמי דבעלת חמש חייבת לעיל

(דף לו:) גבי האי מאן לי דחייטיה לגלימיה לא עבד כלום דשויה בעלת חמש ואנן כמאן אלא על כרחין גירסא נכונה היא והא דפ׳ בית שמאי וזבחים דף מ.) לא דריש ר"ש אשר היינו לההיא דרשה וכי האי גוונה הוי טובה: ואיזו זו זו קרית שמע. אסמכתא בעלמא דקרית שמע דרבנן ס): בין תבלת ללבן. נכרכות (דף ט:)

אמרינן בין תכלת [שבה] ללבן שבה פירש בקונטרס בין למר שקלט לבע תכלת ללמר שלא קלט וליתא דא"כ מאי ראיה זו ובערוך פי' בין חוליא של תכלת לחוליא של לבן ופ"ק דברכות ירושלמי ש כיני מתניתין בין תכלת שבנינית ללבן שבה וראיתם אותו מן הסמוך ר"א דאמר כדי שיכיר בין תכלת לכרתי וראיתם אותו שיהא ניכר בין הלבועים:

ה״ג רקיע דומה לספיר. דהכי כתיב קרא וה"נ גרסי

פרק כסוי הדם (חולין דף פט.) ולח כספרים דגרסי רקיע דומה לכסא הככוד: חותם של מים. מה שמדמה חותם של טיט לנינית שכן עושין לעבדים והלילית מעיד על ישראל שהם עבדי הקב"ה כדאיתא פרק במה אשה (שבת דף, מ:) כבלא דעבדה תנן: שואר מעמך. פי׳ ר״ת דהוי שון מלא ויש מאה אותיות בפסוק וי"מ דמה עולה בא"מ ב"ש מאה ובקונטרס פירש אל תקרי מה אלא מאה © כלומר שחייב ק' ברכות וי"מ כדי להשלים מאה באותיותיה

וכי קרית מאה הרי כולן:

האי אשר תכסה בה מאי עבדי ליה מיבעי להו 🌣 לכדתניא בעל ארבע בנפות כסותך ארבע אומר ארבע ולא שלש או אינו אלא ארבע ולא חמש כשהוא אומר אשר תכסה בה הרי בעלת חמש אמור ומה אני מקיים על ארבע ארבע ולא שלש ומה ראית לרבות בעלת חמש ולהוציא בעלת שלש מרבה אני בעלת חמש שיש בכלל חמש ארבע ומוציא אני בעלת שלש שאין בכלל שלש ארבע ור"ש מאשר נפקא ורבנן יאשר לא משמע להו ורבנן האי יוראיתם אותו פ מאי עבדי ליה מיבעי להו לכדתניא וראיתם אותו וזכרתם ראה מצוה זו וזכור מצוה אחרת התלויה בו ואיזו זו קרית שמע יידתגן מאימתי קורין את שמע בשחרית משיכיר בין תכלת ללבן ותניא אידך וראיתם אותו וזכרתם ראה מצוה זו וזכור מצוה אחרת הסמוכה לה ואיזו זו זו מצות כלאים דכתיב לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו גדילים 3 תעשה לך תניא אידך וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' כיון שנתחייב אדם במצוה זו נתחייב בכל מצות כולן ור"ש היא דאמר מצות עשה שהזמן גרמא היא תניא אידך וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' סבשקולה מצוה זו כנגד כל המצות כולן ותניא אידך וראיתם אותו וזכרתם ועשיתם ראיה מביאה לידי זכירה זכירה מביאה לידי עשיה ורשב"י אומר יכל הזריז במצוה זו זוכה ומקבל פני שכינה כתיב הכא וראיתם אותו וכתיב התם יאת ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד ת״ר חביבין ישראל שסיבבן הקב״ה

התכלת פרק רביעי מנחות

האי אשר הכסה בה מאי עבדי ליה. לרצות כסות סומא לא אינטריך

דהשתא ומה כסות לילה מיחייבי כ"ש כסות סומא דישנה בראייה

אלל אחרים: ולא ג'. דטלית בעלת ג' פטורה: מאשר. ב] ריבויא:

דנסחייב במצוה זו. שהחיר היום

נתחייב בכל המלות דרוב מלות נוהגות

ביום ור"ש היא. ל"א כיון שנתחייב אדם

שהגיע לכלל מלוה דהיינו י"ג שנה

נתחייב בכל המצוח ד] ולהכי אתא עיקר

מילתא: ור"ם היא. דפוטר בנשים

דאי רבנן הא איכא נשים ה] חייבות בה

ופטורות מכמה מלות: שקולה מלוה

זו. מדכתיב את כל מלותי) ועוד

ס'דלילית בגימטריא ת"ר וה' קשרים

וח' חוטין הרי תרי"ג: ראית ליצית

מביחה לידי זכירת מלות: כתיב

(דברים ו) ולותו תעבוד. מה

להלן שכינה אף כאן שכינה: שבע

ביוס. תפילין בראש ובזרוע הרי שתים וארבע ניניות ומזוה הרי

שבע: הכל בחיזוק. מכל וכל עומד

בחוקה שלא יחטא: המשולש.

תפילין ולילית ומוחה: סביב ליראיו.

העושים מלות ויחללם מחטא לוחת

הלדיקים]: מה נשתנה תכלת. שיחדו

הקב"ה למלוה זו: דומה לים. שנעשו

בו נסים לישראל: ורהיע לכסא

הכבוד. (4) ז] ומכח התכלת מזכיר

היושב על כסא ועוד נאה לישראל

שיהא הן כסאו עליהם שנאמר ותחת

רגליו וגו' דהיינו רקיע: וכתיב ספיר.

ובכסא כתיב ספיר אלמא רקיע

מ] כבמחזה כסא ותכלת לים וים

לרקיע ין ואנן קחזינן: גדול עונשו של

לבן. יא למי שאינו מטיל לינית

יב] ותכלת מ: חותם. היו עושים

לבהמה ולעבד כשקונין אותן לשם

סימן עבדות: זה שחמר לו המלך

הבה חותם של שיע. שמלוי הוא ולא

הביא עונשו מרובה: מה ה' אלהיך

וגו'. קרי ביה מאה: בשבחות וימים

טובים. דלה מללו י"ח: טרח וממלה

להו. למאה ברכות: באספרמקי

ומגדי. אספרמקי בשמים ומגדי מיני

מגדים שטעונים ברכה: כולי האי

נמי. דמשבחת נפשך דחינך עם הארץ.

ל״א כולי האי נמי בשלמא עובד

כוכבים ואשה הואיל ולא בני מצוה

נינהו שפיר מברכת אלא בור בר

מלות הוא: אלא מאי מברך. להשלים ג' ברכות דר"מ: היינו אשה. דאשה

נמי שפחה לבעלה כעבד לרבו. ל"א

היינו אשה דלענין מנות אשה ועבד

הכא וראיתם אותו וכתיב

במצות תפילין בראשיהן ותפילין בזרועותיהן וציצית בבגדיהן ומזוזה לפתחיהן ועליהן אמר דוד 5שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך ובשעה שנכנם דוד לבית המרחץ וראה עצמו עומר ערום אמר אוי לי שאעמוד ערום בלא מצוה וכיון שנזכר במילה שבבשרו נתיישבה דעתו לאחר שיצא אמר עליה שירה שנאמר ילמנצח על השמינית מזמור לדוד על מילה שניתנה בשמיני רבי אליעזר בן יעקב אומר יכל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הכל בחיזוק שלא יחמא שנאמר זוהחום המשולש לא במהרה ינתק ואומר *חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם תניא היה ר' מאיר מחונה מכל מיני צבעונין מפני השהתכלת דומה לים יום דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד שנאמר יותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים למהר וכתיב º כמראה אבן ספיר דמות כסא תניא היה רבי מאיר אומר יגדול עונשו של לבן יותר מעונשו של תכלת משל למה

שוין דגמרינן לה לה יגן (חגיגה דף ד.): הדבר דומה למלך בשר ודם שאמר לשני עבדיו לאחד אמר הבא לי חותם של מים ולאחד אמר הבא לי חותם של זהב ופשעו שניהם ולא הביאו איזה מהן עונשו מרובה הוי אומר זה שאמר לו הבא לי חותם של מיט ולא הביא תניא היה רבי מאיר אומר חייב אדם לברך ימאה ברכות בכל יום שנאמר ייועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך רב חייא בריה דרב אויא "בשבתא וביומי שבי שרח וממלי להו באיספרמקי ומגדי תניא היה "ר"מ אומר מחייב אדם לברך שלש ברכות בכל יום אלו הן ∘שעשאני ישראל שלא עשאני אשה שלא עשאני בור רב אחא בר יעקב שמעיה לבריה דהוה קא מברך שלא עשאני בור אמר ליה כולי האי גמי אמר ליה ואלא מאי מברך שלא עשאני עבד היינו אשה עבד

צורך דבר מעשה ואלו אינן לצורך מעשה וגם הם מכלל המאה: כולי האי. נמי אתה מוסיף לברך: א) נראה דר"ל דס"ל דלילה

שימה מקובצת

ל] ומזוזות בפתחיהן:ל] מאשר ריבויא ורבנן האי 5) מאשר ריבויא זו..., וראיתם מאי עבדי ליה דלדידהו הוי זמן [ציצי׳] ייטיל והא אמרי

נישם חייבוח: גן דכשתכיר (וונין של זן המשתכיר (מונין של זן המשתכיר (מונין של זן המשתכיר (מונין של זן המשתכיר (מונין של זן המשת. האנב על היהטא משמע דמי שחייב בההוא חייב בכל המצות: פ) נשים דחייבות: ו) החם. את ה' אלהיך תירא: ו) ומתוך כך יוכר היושב על הכסא: מ) שיהא דמות: מ) ויתר משל היהטא: מ) דק היה מאשה: יז ו"ת ה' א גרים כיב ווור" דאין למחוק הספר וחדע דא"כ דר"ש פטר מבעלת חמש קשיא הלכתא אתלכת אילי לה" לה" לא וומן ציצית כדפי לעיל גבי גדיה משום כסות לילה וקיי לר"ש ד"ל דעלה משו שריבת כראיתא בעלת המש לכן נראה דגרס" שפיר ולר"ש מאשר (נפקא) והאי תנא בחלים להולי ווור בי"ל בע"ר כלום שרא בעלת המש לכן נראה דגרס" שפיר ולר"ש מאשר (נפקא) והאי תנא בכי הרפוש מליוני ווור בי"ל בע"ר כלום שרא בעלת המש לכן נראה דגרס" שפיר ולר"ש מאשר (נפקא) והאי תנא